

Colecția *Liman duhovnicesc*
Conferințele ASCOR Iași
2

Părintele Teofil Părdian

*Învierea lui Hristos,
înnoirea vieții noastre*

Prezenta broșură reflectă transcrierea (adaptată pentru tipar) conferinței susținute în anul 1995, de Părintele Teofil Părăian, la invitația ASCOR Iași.

Părintele Teofil Părăian

*Învierea lui Hristos,
înnoirea vieții noastre*

Tipărită cu binecuvântarea
Înaltpreasfințitului
TEOFAN
Mitropolitul Moldovei și Bucovinei

Editura DOXOLOGIA
Iași, 2013

Așteptăm, încă de acum, Sărbătoarea Sărbătorilor și Praznicul Praznicelor. Știm ce anume ne așteaptă la această cinstită și sfântă zi, „Una din săptămână”, când „prăznuim omorârea morții, sfărâmarea iadului și începătura altei vieți veșnice”. Știm că vom lăuda pe Pricinuitorul bucuriilor, izvorâte din mormântul dătător de viață al Mântuitorului. Așteptăm ziua în care vom spune: „Să ne curățim simțirile și să vedem pe Hristos, strălucind cu neapropiată lumină a Învierii, și bucurați-vă, zicând: «luminat să-L auzim!», cântându-i cântare de biruință!”.

Vom spune și anul acesta, cum am spus și anii trecuți: „Acum toate de lumină s-au umplut: și cerul și pământul și cele dedesubt. Deci să prăznuiască toată lumea cea văzută și cea nevăzută că Hristos a înviat pentru viața veșnică!”. Vom spune și anul acesta, cum am spus ani de-a rândul: „Ieri m-am îngropat împreună cu Tine, Hristoase, astăzi înviez împreună cu Tine, înviind Tu; răstignitu-m-am ieri împreună cu Tine, Însuți împreună mă preamărește întru Împărăția

Ta". Vom spune și anul acesta, cum am spus în fiecare an: „Luminează-te, luminează-te, noule Ierusalime, că mărirea Domnului peste tine a răsărit! Saltă acum și te bucură, Sioane, iar tu, curată Născătoare de Dumnezeu, veselește-te întru Învierea Celui Născut al tău!". E o zi mare, o zi între zile mari, cea mai mare din toate zilele - ziua de Paști și Săptămâna Luminată - când nu vom avea de spus altceva decât cuvinte izbucnitoare de bucurie, cuvinte izvorâte din credința înmulțitoare de bucurie.

Va fi atunci Raiul anului bisericesc, Săptămâna luminată, luminată de Învierea Domnului nostru Iisus Hristos și luminată de prăznuirea noastră, care va fi și o înainte-prăznuire a Paștilor din veșnicie. „Paștile cele mari, Paștile credincioșilor, Paștile cele de taină, Paștile cele preasfințite, Paștile care au deschis nouă ușile raiului, Paștile cu bucurie, unii pe alții să ne îmbrățișăm! O, Paștile, izbăvirea de întristare, că astăzi din mormânt a ieșit Hristos ca un mire!"

Vom spune atunci, cum am spus totdeauna când am prăznuit Sfintele Paști: „Ziua învierii! Și să ne luminăm cu

prăznuirea, și unul pe altul să ne îmbrățișăm. Să zicem fraților și celor ce ne urăsc pe noi: «să iertăm toate pentru Înviere». Și așa să strigăm: «Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând, și celor din morminte viață dăruindu-le!»". Ca să putem împlini și această exigență de ridicare mai presus de viața obișnuită, de ridicare într-o sferă a cerului, aici, pe pământ, trebuie neapărat să ne pregătim, să ne pregătim pentru a înțelege atât cât ne este posibil, din ceea ce nu se poate înțelege deplin, pentru că Învierea Domnului nostru Iisus Hristos este mai presus de lume. Așa mărturisim când zicem: „cea mai presus de lume Înviere a lui Hristos Dumnezeu". Nu putem să înțelegem prin puterea firii cele mai presus de fire. În fața tainelor totdeauna ne plecăm. Nu putem cuprinde în finit cele ce sunt infinite. Nu putem cuprinde cu mintea marginită nemărginitul, pentru că toate ale lui Dumnezeu sunt mai presus de noi, așa încât e necesară o pregătire anume, mai întâi pentru a înțelege cât se poate înțelege din Învierea Mântuitorului, și, apoi, pentru a trăi cât se poate trăi, în limitele ființei

omenești, din cele ce sunt mai presus de lume. Trăind, pe măsura înțelegerii, Învierea Mântuitorului nostru Iisus Hristos, să ajungem să o sărbătorim, să o sărbătorim pentru că s-a petrecut în istorie, să o sărbătorim pentru că se petrece în noi, să o sărbătorim pentru că o vom sărbători și în veșnicie.

Precedată de ziua Răstignirii pe Cruce, de ziua Pătimirii Mântuitorului și a morții Lui pe Cruce, Ziua Învierii Mântuitorului nostru Iisus Hristos este ziua Ortodoxiei. Învierea Mântuitorului nostru Iisus Hristos constituie centrul Ortodoxiei. Învierea Mântuitorului nostru Iisus Hristos constituie temelia vieții ortodoxe, pentru că, în acea zi, Domnul Hristos cu moartea pe moarte a călcat și a înviat din morți, dăruindu-ne viață tuturor. „Să învie Dumnezeu - zicem noi la Paști - și să se risipească vrăjmașii Lui, și să fugă de la fața Lui toți cei ce-L urăsc pe El!” E un cuvânt din Psalmi care trebuie să se împlinească în existența noastră. „Când Te-ai pogorât la moarte - spunem noi, într-o alcătuire a Bisericii noastre, vorbind cu Domnul nostru Iisus Hristos - Căci tu ești viața cea fără de moarte, atunci

pentru noi una din tainele credinței noastre, credința noastră fiind, după Sfântul Isaac Sirul, *ușa tainelor*. Ai credință, știi de taine; n-ai credință, nu știi de taine și nici nu poți înțelege ceva din vreo taină, din vreun lucru care este adevărat, dar neînțeles și necuprins.

În fața tainelor, oricare ar fi ele, în fața tainelor credinței, fie că sunt cele șapte Sfinte Taine, prin care primim harul lui Dumnezeu, harul înnoitor al lui Dumnezeu, fie că sunt tainele credinței (Întruparea Mântuitorului, Taina Sfintei Treimi, Taina Învierii, Taina Înălțării, Taina Pogorârii Duhului Sfânt), toate rămân mistere, rămân lucruri ascunse, rămân mai presus de noi. În fața tainelor, oricare ar fi ele, avem o singură atitudine adevărată și o singură atitudine ortodoxă: să fim copleșiți de ele, să ne minunăm de ele, așa cum ne minunăm de Dumnezeu. Sfântul Isaac Sirul spune că „încă n-a cunoscut pe Dumnezeu cel ce nu se minunează de Dumnezeu”. Cine nu se uimește de Dumnezeu n-a cunoscut pe Dumnezeu. Știe despre Dumnezeu, este informat despre Dumnezeu, dar nu s-a întâlnit cu Dumnezeu.